

# VER WEG VAN DE VEILIGE POSTCODE 1018

ROB ZWETSLOOT

Geregeld mag ik komen voordragen op de radio in een programma over kunst en cultuur. Bij dat programma schuiven ook altijd interessante gasten aan, die vaak van heinde en verre komen om hun verhaal te vertellen. Bijvoorbeeld Myra de Rooy, wereldreiziger, ontdekkingsreiziger, avonturier en gelukszoeker, net terug van een tocht met sledehonden naar de Noordkaap. Al tientallen jaren maakt ze extreme reizen. Zo was ze lid van de eerste en enige Nederlandse vrouwelijke Himalayaexpeditie in de jaren tachtig van de vorige eeuw. Samen met vijf andere vrouwen beklom ze met gevaar voor eigen leven een hele hoge berg, de Chamlang, zonder mannelijke dragers en zonder zuurstofmasker. Ze verbleven vijftien minuten op de top, langer kan niet vanwege het zuurstoftekort.

Waarom mensen zichzelf dit aandoen blijft me een raadsel, maar stoer is het wel. Heel stoer zelfs.

Over dit met doodsverachting uitgevoerde avontuur had ze nu een boek geschreven, geïllustreerd met indrukwekkende foto's. Een verhaal over een onvervalste topprestatie en feministisch bergbeklimmen.

Een boegbeeld voor de vrouwenbeweging en een toonbeeld van de kracht van het zogenaamde zwakke geslacht, waarvoor blijkbaar geen berg te hoog is.

De moeder van Myra was ook een bergbeklimmer geweest. Zij ondernam tijdens haar zwangerschap nog een gevaarlijke expeditie. Dat is kennelijk het moment geweest waarop Myra werd besmet met het klimmersvirus.

"Ik zelf kom al met moeite bovenop de Nijlpaardenbrug, bij mij om de hoek," grapte ik vol bewondering.

"Dan zijn we buurtgenoten," antwoordde ze en gaf me haar kaartje, waaruit bleek dat ze nog geen honderd meter bij mij vandaan woonde. We zijn bijna burens. Nu kijk ik altijd naar dat adres als ik er langsfiets. Ik zie daar nooit beweging en zelfs in deze donkere tijden brandt er nooit licht.

Ze is vast weer op avontuur, ver weg van die veilige postcode 1018, denk ik dan. 🍷

